

PERIÓDICH VERMELL

≡ SALUT PÚBLICA ≡ INTERESSOS POPULARS ≡ ARTS Y LLETRES ≡

PREUS DE VENTA
 25 exemplars. Una pesseta
 Cada número. 2 quartos
 Surt a llum ab tota regularitat á lo menos una vegada cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 96 - RONDA DE LA UNIVERSITAT - 96
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Tot Espanya, portat á domicili. . . . 8 rals trimestre
 Països de la Unió Postal. 16 id. id
 Dona números extraordinaris sempre que ho demanan las circunstancias

LA FINA ETIQUETA

Vaig á fer participar al meu benivolgut lector de las amenitats de una *soirée* que celebra lo comte del Tauló.

Un gran é incitant número de senyoretas elegantment vestidas y ricament adornadas omplan l' esplendit saló, que está profusament il·luminat ab gas per medi d' uns capritxosos candelabros y artísticas làmparas de bronze sisellat.

No cal dir que l' alfombra ha vingut de la Xina y que 'ls preuhats domasos y aristocràtics portiers son fabricats á Lyon.

¡Quin aspecte mes hermós que fa aquella mansió!

Los mes galants joves acompanyan amablement y ab una etiqueta indescriptible á las bellas senyoretas á las butacas.

Los senyors s' apartan suaument per fer pas saludantlas ab tota amabilitat.

Los demés xixaretlos, fina y aromàticament encatronats, forman un lluhit grup al entorn del piano y clavan algunas llambregadas á las ninfas.

Los casats, de seny madur (?) en un racó de sala y á propet de las noyas com si encara fossin donzells, tiràntlashi piropos, y dihéntlashi paraulas dolsas—¡sense darsen pena!

També assisteixen á la festa los senyors de Fatxada y Cassadó, que s' han enriquit traficant ab ví.

Avants eran senzillament Quico Fatxada y Magí Cassadó, y avuy son de Fatxada y de Cassadó; ja perteneixen á la alta societat.....

Lo senyor de Tauló diu que ja 's pot comensar la sessió.

Tothom calla, no se sent volá un mosquit.

Desseguida un mosquitet s' assenta al piano y comensa á preludiar una fantasia de Beethoven que fa glatir los cors de tendresa.....

Acabada la fantasia la senyoreta de Mamadits canta acompanyada de dos violoncellistas la bellíssima romansa del vano, de l' *Africana*. Be es vritat que 'ls violoncellistas Neroli y Pitxoli tocaban lo violon y la senyoreta de Mamadits desafinaba despiadadament; pero l' auditori, ple d' emoció y entussiasme:

—¡Qué be! deyan.

—¡Ni la Ferni! ¡quina veu mes hermosa!.....

—Després d' una variació, un *ritardando*.....

Ningú respira.....

De repent, en lo *crescendo* aquell que sembla que la veu ha d' arribá al cel y quan la cantatris anava relluhint sas dots vocals, fa un gall com una casa y 's queda á mitj camí del *crescendo*.

Rumors, críticas..... la tiple 's torna roja com un bitxo y 'ls músichs no poden tenirse de riure.

Tot seguit lo senyor de Tauló fa entrar las safatas de *dulces* per apagar la crítica.

Tothom s' hi aboca.

Lo marqueset de Caparrós, tot enduentsen quatre marengas romanas, exclama:

—Jo, francament; soch molt llaminer, si fossin talls de pollastre no 'n faria cas...

Aixó ho diu per dissimular la seva gola freria.

Una senyoreta s' adona de que tot just quedan en la safata tres bombons y un palo de Jacob y 's llenca com un rayo al alcans dels pastels. Pero ab tal pressa que fa caure tant llarga com era á una senyoreta que s' aguantava drete ab un peu y l' altra arronsat; es á dir, al istil de las gallinas. Aquesta fa carambola en sa cayguda ab un pobre cambrer qu' entrava ab una plata de crema en una ma y una safata de copetas de marrasquí en l' altra, y 'l criat, també cayent, aboca la crema á la falda d' una vella reganyosa, posantla com un bollo, y 'l marrasquí va á parar dintre d' una xistera que per casualitat habian deixat sobre una butaca.

La vella crida com una esperitada al veures tant enllardada, dihent deu mil pestas al pobre criat.

La senyoreta que ha caigut plora de vergonya perque al caure ha ensenyat algo qu' ella diu no haguera volgut ensenyar. L' amo del barret empapat de marrasquí treu foch pels caixals, puig l' habia estrenat aquella nit. La senyoreta que ho ha causat tot anant á pendre 'ls bombons se torna roja com una magrana y se 'n vá al seu puesto sense haber tastat res y murmurant:

—¡Golafres, llaminers!

Los senyorets corren á aconsolar á la que havia caigut. L' amo repent al criat, los casats van á apaciguar al del sombrero y la vella de la crema 's desespera perque ningú corra á consolarla.

¡Quina confusió!

Tots s' ofereixen ab tot y per tot.....
 De prompte se sent un crit com si diguessin ¡foch!
 ¡Ah, quin esparpall!
 Lo senyor del barret enmarrasquinat se 'l cala sense mirar re; la gueta empastifada de crema s' aixeca y toca pipa sense despedirse; los violoncellistas agafan las ber-ras y ¡camas ajudeume! la senyoreta qu' ha caigut ja tant se li endona que li hagin vist l' una cosa com l' altra y s' escapuleix..... ¡Tothom fuig!
 A la porta duas senyoretas volen sortir plegadas y tancan lo pas. Un pollo, al véure que tardan en surtir, sense mirament de cap classe 'ls diu mil impropieris.
 ¡Es un escándol!
 ¿Qué s' ha fet d' aquella etiqueta y bon tono?
 Lo senyor de Tauló 's quedá ab un pam de nas; tots han fugit, tothom menos en Quico Fatxenda y 'n Magí Cassadó que habian sentit molt bé los crits que deyan:
 —¡Foch..... á la casa del devant!

J. GUINART

LO MORT DE UNA GARROTADA

CUENTO

Es de nit y plou molt fort, los ciutadans ja descansen, y 'ls serenos pesan figas en los peus de las escalas. Los lladres tranquilament per Barcelona divagan y s' ouhen de tant en tant distintas ensopegadas. Tot aixó lectors vol dir: que en lo cel passen bogada y que 'ls mortals d' aquí baix s' ho prenen ab molta calma. En lo carrer de Sant Pau y vetllant en una sala lo cos d' un oncle que ha mort, hi ha un nebot que salta y balla. Y cada volta que pensa que tindrà una fortunassa, sense respecte al difunt deixa escapá una rialla, fa brinquets al per major, y s' encamina á la caixa, tornant á contá 'ls dinés per centéssima vegada. Y després de tot aixó, resa y resa ab veu molt alta, porque vol que 'l vehinat pensi qu' es persona santa: *Janua cali; ora per nobis.* ¡Mira 'l manu! *Domus aurca...* y cansat de tan cridar se 'n va á la cuyna á beure aygua. Se sent forcejar la porta, y al cap de poch entra un lladre y sense fer cumpliments va á fe un saludo á la caixa. Dú un punyal á la ma dreta y á la ma esquerra un para-aigüas y menja ab tranquilitat una grossa ensiamada. Va á passar revista al mort, mentres treu martell y escarpa y 'l descarrega del pés d' unas plantofas moradas d' uns estrenya caps de fil y una bonica corbata; y tot fenthi babarotas se dirigeix á la caixa, y comensa la tarea d' omplirse d' or las butxacas. ¡Com que l' hi costaba poch de goig l' hi queya la babal! Lo nebot torna de beure, y al sé á la sala repara que de duros n' está omplint una coixinera. ¡Vaja! va pensarne ben depressa y sense gens espantarse... ¡Ja veureu, oh cars lectors! ¡Quina gresca que 's prepara! Va agafá una post de fusta ben reforsada y ben alta

y en lo clatell de 'l difunt ab destresa l' apuntala. Li posa un bastó á la má, y ell un altre bastó agafa, y ab molta serenitat detrás del túmul s' amaga. Lo lladre tot capicat no s' adona de 'l que passa, y quan ell menos s' ho pensa se sent una garrotada. Lo pobre home resolut gira 'l cap, de furor brama, y veu lo mort sobre el túmul que te aixecada la vara. sense estrenya-caps de fil, ni las plantofas moradas, ni lluhint aquella hermosa, aquella hermosa corbata y semblantne que digués ¡tórnam tot aixó meu lladre! ¡tórnamho! ó be t' obsequio, ab un altre garrotada. Lo fulano 's torna groch, y l' hi cau un duro en plata, fa un xisclet ne queda tieso, y per un péu l' hi surt l' ánima. Lo nebot esclafá al punt estrepitosa rialla, y ab veu alegre va dir á 'ls dos morts d' aquella sala: —Oncle Pere, molt celebros mort, puig va recordarse de mí, que ab los seus quarteta m' ho passaré de cal ample. Y tú lladre tranquilon de 'l punyal y de 'l para-aigüas, per veni á robarne 'ls quartos encare la saps poch llarga;— Digué... torná á vetllá al oncle, fenthi petá una vacayns... y á casa l' Erasme tocan ab gran majestat las quatre.

Artur GUASCH

L' arcalde de Figueras ha prohibit la circulació del número penúltim de nostre colega *El Ampurdanés*, de Figueras, porque tractava, segons l' arcalde, de cosas per las que no estava autorisat. Y era que 'l periódich publicava un article titulat *Todos irán cayendo*, ocupantse del arcalde de Rosas, manat processar per l' Audiencia de Barcelona á consecuencia de certs abusos. L' arcalde de Figueras se veu que té la cúa de palla y que no sab resistir alló de *Qui siga confrare que prengui candela*.

Llegeixo que 'l Sr. Caudau, ex ministre de Hisenda, vol interpelar al govern respecte á la situació dels jornalers de Andalucía.

Bon defensor los ha sortit als andalusos; lo del célebre *pa Candau*.

Ab gayres defensors com aquest, un any avans al hospici ó al cementiri.

Cada dia s' entenen menos los representants y gobernants de la República francesa.

Los prínceps se 'ls pujan á las barbas, y si continúan en lo terreno de las debilitats, molt será que 'ls monárquichs no se 'ls hi menjin lo pa y se 'ls hi embrutin al morral.

Y lo pitjor es que s' ho tindrian ben mes rescut.

¡Sempre las debilitats dels lliberals han perdut la llibertat!

Habém vist per casualitat un periódich que 's publica á Sabadell ab lo títol de *El Reformista* que, la veritat, encara no sabém qué vol ni qué defensa.

Sembla que 's diu defensor de la classe

traballadora, y que funda sa doctrina en una *reforma* qu' encara no ha esplicat.

Me sembla qu' aquest bon company ha errat bola: l' obrer avuy ja sab bastant ahont es lo pot de la confitura, y difícilment se l' ensarrona.

Com á mostra de las nebulositats del *Reformista*, basta dir que á la cabecera del periódich te impresas en lletras grossas com á lema, las següents paraulas:

Sin completa redencion y garantido nuestro deseo, no será cumplido.

¿Vol fer lo favor de analisarnos qué vol dir aixó?

Perque ó nosaltres som molt topos, ó aquest lema es lo mes estrafalari que jamay en lletras de motllo s' hagi estampat. Las cosas claras.

** **

En un periódich de Berlin ha aparegut un anunci demanant diners al tant per cent ó á cambi de casarse ab qui volgués l' acreedor.

D' aixó al suicidi no mes hi va un pas.

** **

En lo trajecte de Madrid á Atocha, ha desaparegut l' escabeig d' un barril essent sustituhit lo pes per la corresponent cantitat de aygua.

Decididament se popularisa la *ciencia* de las irregularitats.

¡Lo que pot l' exemple, donat desde 'l govern!

** **

Pe 'l próxim mes de Mars, grans sabis anuncian desastrosas tempestats.

¿Tornarán los conservadors al poder?

** **

La madama Poitevin, aquella senyora que va aixecarse molts cops en globo á Barcelona avans de la revolució de Setembre, demana á la que fou reina Isabel que li pagui 1,600 franchs per gastos de ascensió que feu á la plassa Major de Madrid per encárrech exprés y ab asistencia de dita senyora.

¡Si tots los que se 'ns deu d' aquella época volguessim cobrar!

** **

Ha mort lo célebre músich aleman Wagner, l' innovador filarmónich de nostres temps, deixant escrit en son testament que 's prescindís en son enterro de tota cerimonia relligiosa.

Lo vici dels descamisats va estenentse.

** **

Ha sigut absolt lo director de nostre apreciat colega *La Montaña* de Manresa en la causa que se li seguia per supostas injurias al arcalde de aquella ciutat.

Felicitem al nostre distingit company en la premsa.

** **

L' ex-rey d' Espanya D. Amadeo de Saboya aviat tornarà á casarse.

La novia es una tal Teresa, primcesa de no sé qué.

¿No 'ls interessa la noticia?

Donchs á mí tampoch.

** **

Lo dia 23 del mes passat va fer cinquant anys que el senyor Lleó n.º 13 va dir la primera missa.

Aquesta noticia ja no me interessa tant com l' anterior.

** **

Habém rebut un nou periódich que 's publica á Igualada titolat *La Federacion igualadina*, que representa á las societats obreras federadas de dita població.

Be per la classe obrera, que per tot treu periódichs que venen al terren de la premsa á defensar sos justos y avansats ideals.

¡Avant y fora, igualadins!

Lo segon número del citat periódich habém vist que porta una grossa taça negra que tapa mitja columna.

Suposém que aixó será una *fazana* fusionista, á la que es probable haja contribuit l' arcalde de Igualada.

Y com aixó implicaria una censura previa que no autorisa la llei vigent de imprenta, á pesar de ser feta pe 'ls conservadors, ja m' hi jugaria tot un tupé que 's tracta de alguna arcaldada.

Esperém á que s' espliqui nostre company igualadí.

** **

L' Aduana de Barcelona dona aproximadament á Madrid la quarta part de lo que donan totes las d' Espanya juntas.

Per aixó tal volta siga que Madrid no 'ns pugan veure.

Per no tenirnos d' agrahir lo mantindrels.

** **

Torna á remenarse ab gran insistencia lo de la agregació á Barcelona dels pobles que la voltan.

No deixarem may de clamar contra tal mida absorbent, que no reportará cap benefici ais barcelonins á cambi de molts perduas als demés pobles interessats.

¡Fora centralisacions!

** **

Fa pochos dias que al Senat va haberi un pugilat entre 'ls senadors civils y 'ls in-civils (militars) sobres quins costavan mes cars á la nació.

Igual que si disputessin qui lleva la pell mes prompte al contribuyent.

Aquí recordo aquells versos d' en Camp-rodon:

En punt á feros pagá
tan bo es en Pau com en Pere.

** **

¡Se recordan lo que 'l número passat deyam de una fantasma que habia sortit per Cádiz?

Donchs escoltin lo que diu lo *Diario* de aquella capital:

«La gente anda alborotada por ahí con la *fantasma* que ha aparecido en el barrio de la Viña, á la que se supone con perversas intenciones contra la propiedad ajena.

»Segun cuentan, una de estas noches pasadas, hallábase sentado á la puerta de su establecimiento, el dueño de una tienda de vinos de aquel barrio, cuando se vió venir á una especie de sombra blanca montada en unos zancos. Comprendió en seguida de qué se trataba y llamó á su dependiente pidiéndole la chivata ó porra, de existencia segura en todos los establecimientos de bebidas, y con este instrumento en la mano y disimuladamente oculto tras de su cuerpo, esperó la llegada de la terrorífica aparicion, la cual se fué acercando lentamente hasta pararse un momento junto al montañés. Entónces éste, rápido como el rayo, sacó al aire la chivata y descargó un furioso golpe sobre las costillas del fantasma, que tambien al parecer las fantasmas tienen costillas. Y algo tambien deben tener de *jindama*, pues la de

nuestra historia es fama que arrancó en seguida á correr, dejando caer en su huida un excelente revolver que el sábado se hallaba en el juzgado.»

Ja ho deyam en nostre número passat. Fa algun temps que totes las fantasmas acaban rebent.

Per nosaltres... que duri.

¡¡QUARESMA!!!

DEDICADA Á LA JOVENTUT CATÓLICA DE SABADELL

¡Qu' es vergonyós! ¡qu' es ridicul en lo sigle del progrès, veure encara la Quaresma, ab sas extravagants lleys!
Vosaltres los que la *Builla*, aneu á comprar ab fé,
¿no veyeu que sou indignes de ser fills del sigle aquest?
¿no veyeu que dins d' un poble civilisat y decent, no deuria may estarhi per imbécils y grossers?
¿Es precis fer tals ximpleras, dejunar, menjar de peix y maltractar la materia, per probar que s' ayma á *Deu*?
Davant costums tan grotescos, ma cara s' avorgonyeix;
doldria feros comprendre que lo que vosaltres feu, es ostentar l' ignorancia, tenir foll lo pensament, ser fets de sentit comú, ó bé patir del cervell...
Pero no trobo paraulas per dirho com se mereix, que espliquin vostra ignorancia, calificant vostres fets, ni trobo mots prou precisos per dirvos com mereixeu:
¡Sou indignes d' aquest sigle, sou indignes del progrès!

¿Vos atreviu á insultarme perque 'us parlo l'èalment?
¿Dihéu que só un malvat y heretjé perque no obro com obreu?
¡Jesús, Joseph y María!
¡Válgam San Nin y San Nen!
¿de qué, donchs, serveix la Ciencia, sos adelantos é invents?
Vésten, vésten, bella Ciencia que no serveixes de res, ¡aturat, locomotora!
¡aturat, aturat, tren;
que 's fongui la *llum eléctrica* que no la necessitem!
¡para Vapor; para, para, que á 'n aquí ja hi ets de més!
¡que 's destrossi lo *telégrafo*!
¡globo no t' enlayris més!
¡moriuvos, fills de la Ciencia que á 'n aquí no hi esteu bé!
¡allunyévos de la terra, allunyévos, per Déu!
que entre mitj de tanta *llana* tan sols pot haberhi... *bens*,

JOANET BRUT

1883

En un tiberi donat á Sabadell al senyor bisbe, un tal Sellarés va brindar dihent que creya un gran remey per la industria resar lo rosari tot sovint.

¡Oh talent de aquest bon senyor!

Lo millor dia descubrirá 'l moviment contínuo posantse unas ulleras de rodar la sinia.

Y que deurian anarli ni pintadas.

** **

A Malgrat una noya va *relliscar*. Aixó no te res d' estrany.

Y *relliscant... va caure*. Aixó es molt natural.

Y cayent, se feu un bony que reventá als nos mesos, sentne testimoni un bordegás

com una poma del ciri. Aixó encara es mes *natural* que lo altre.

Lo pare de la noya consultá 'l fet ab lo regent de la parroquia, y aquest li aconsellá que 's desfés del fruyt de la *relliscada*, y santas pascuas.

¿Qué tal lo consell?

L' avi del bordegás no volgué seguir semblants insinuacions, y per ellas apostrofá al reverent.

¡Válgam *Deu* y lo que moralisan aquets ministros del Senyor!

** **

Se diu que 'l cadavre de Zumalacárregui está sense cap.

Y 's conta que lo dit cap deu haber sigut robat.

Donchs jo crech que aixó será un miracle pera demostrar que 'l carlisme ja no te cap...

Ni peus ni senderi.

** **

Un ensotanat de Hellin va empaytar ganivet en má á un feligrés que volia tenir la barra de fer enterrar una parenta seva sens pagar los *drets* del gori-gori.

D' aixó se 'n diu salero en fer guanyar la gloria del cel.

Si no ho vols de bon grat... á ganivetadas.

¡Oh reverendíssims arguments!

** **

A Palau Sabardera va calarse foch á una casa.

Tot lo vehinat acut, pero s' estranyan de que las sotanas fassin lo sort.

¡Tontos! cada un del seu ofici!

Se hagués tractat de alguna herencia, prou haurian sigut los primers.

** **

La guerra car-católica continúa qu' es un gust.

No esja tan sols lo bisbe de Barcelona lo qui disolt las *joventuts carcas*, sino que las mitras de Lleyda, Tortosa y Vich fan lo mateix, y 'l arcabisbe de Tarragona fins ha manat tancar lo seminari, per considerar-lo foco de propaganda nocedalina.

La *Vespa*, en cambi, segueix donant unas probas de mansuetut á son superior lo bisbe, que no ho faria pas mes be LA TRAMONTANA.

Apa, apa, aixís va bé. Tirévos los bonet pe 'l cap y mitralada *que te crió*.

¡Quinas funcions mes divertidas!

** **

Llegeixo en varios periódichs:

«Lo tribunal eclesiástich de Paris, presidit pe 'l arquebisbe de dita capital, ha cridat al fill del general Serrano pera 'l reconeixement facultatiu que ja ha sufertsa esposa en un convent de monjas, assistida per quatre metjes ilustres, que certificaren á favor seu.»

¿De modo que 'ls *canallas* Rubau y Carreras son capassos de tenir rahó sobre 'ls *personatjes Serranos*?

Com se tracta de materia tan llepissosa, no vull ficarhi 'ls dits.

¡Uix!

** **

Aquells bens dels pobres que administra lo rector de Badalona y 'ls seus amichs, donan molt mes d' ensá que están confiats á gent que no gastan sotana.

Com á mostra publica *El Eco* de dita població que una pessa de terra que avans

donava trescents duros al any, ara 'n dona mil vuycents!

¡Pobre rector, com ha perdut la ganga!

** **

A Ardales (Andalusia) hi ha un rector que fa brometa desde la trona demostrant que 'ls socialistas tots son masónichs.

De modo, que segons aquell trompa de rector, en Sagasta, l' emperador de Prussia y altres calamitats masónichs també serian socialistas.

Afortunadament, en tot te 'l clero lo do del desacert.

** **

Lo rector de Ayora (Valencia) va dir desde la trona que si no tiravan diners a la caixa de las ánimas no tindrian ni missa primera ni missa d' onze a las festas.

Pensant católicament, me sembla que aixó es un conflicte horrorós entre la butxaca del rector, las ánimas del purgatori y la llana dels feligresos.

¡Qui resultarà ser lo mes espavilat?

** **

A Hellin s' está morint un home, y cridan a un ministre de sotana y teula pera que li obri las portas del cel.

Lo tal teula, a pesar de ser un home bó per tirar un carro, va dir que no volia sortir de casa a peu; ab aixó que li portessin un carruatje.

La distancia ni arriba a un kilómetro.

Entre tant lo mort va anársen a sopar ab Deu.

¡Y si Sant Pere no li va trobar los papers ben despatxats, qui 'n te la culpa?

—Lo carruatje de no estar a punt, dirá l' ensotanat; per aixó 's perdé un' ánima.

Avuy es doble sensible tal desgracia.

Tants carretons dels gossos que hi ha en vagall...

** **

Un tal Manuel Fernandez, sagristá de la parroquia de Pedroche (Córdoba), ha descobert un robo que anava a ferse en dita iglesia.

Si 'l tal Fernandez no ha fet un miracle, pot dárseli 'l títel quan menos de Canonje perpétuo.

** **

Durant los primers d' as de quaresma un frare caputxi ha predicat a Santa Coloma de Farnés, demostrant ser un exemple de erudició bunyol y de oratoria de marratxo.

Cridant contra las disfressas digué que Jesucrist habia dit: «L' home no 's vestirá may de dona ni la dona d' home.» Si aixó fos veritat, ¿com s' ho arreglarian los capellans, que portan fandillas?

Y anyadí que si acás volian disfressarse, que ho fessen de sants, de ángel, de frare, etc. Es a dir, fer un carnaval del cel.

També vá escomunicar als que feyan ó anessin a veure la Passió, y aixó feu omplir lo teatro.

¡Quina ganga lo ser excomunicat!

** **

Un canonje de Parma ha desaparecut emportantsent 40,000 missas y una filla d' Eva d' alló mes caya.

¡Oh santa irregularitat corporal y espiritual!

** **

Aquets últims dias no mes se te noticia de que hagin sigut robadas las iglesias de Mañaria, Abornicano, Baracaldo, Arrigorriaga, Basauri y Arquillos.

¡Ay si aquells civil de Arteaga que saben trobar en poder del rector los objectes robats fossen per tot Espanya, quins descubriments!

Pero nosaltres, míseros pecadors, no podém fer res mes que acotar lo cap devant dels inescrutables designis de la.... guardia civil.

** **

En la iglesia de Santa María de Alicante un jesuita va pegarla per contar quientos llepissosos desde la trona, logrant fer riure als devots fins a caurelshi la baba.

¡Viva la moralitat jesuítica!

*

Lo mateix epsotanat digué en un de sos sermons de *preicum*, que 'ls periodistas eran tots uns cobarts.

Es llástima que aixó no ho digan en punts ahont se 'ls pogués contestar.

¡Quins arguments mes contundents treuria la punta de la bota!

** **

A Flammarion li han regalat, per son talent, una preciosa torre prop de Paris.

Al papa contínuament li regalan mils nap per cera, ánimas y demés tonterías.

Es veritat que al mon fe de haberhi gent per tot.

** **

La *Voz Montañesa*, periódich excomunicat de Santander, ha sigut absolt pe 'l tribunal ordinari, en una causa criminal que se li seguia a instancia de varios advocats de aquella població.

Decididament las excomunionis fan estar de sort.

** **

A Málaga 's reparteixen molts llibrets (no de fumar) qual argument vé a ser lo següent:

«Cap persona de ideas lliberals pot ser católica.»

Per mí, conformes; y no hi ha qu' esgar-gamellarse en probarho.

** **

Se presenta queixa al arquebisbe de Chuquisaca (Bolivia) respecte a un capellá que mantenía *biblicas* coneixensas ab varias fillas de Eva, y 'l príncep de la Iglesia contesta que ell canonisaría a tot capellá que bonament se contentés ab una sola dona. ¿Qué tal lo sastre que coneix lo panyo?

GEROGLÍFICH

QUIMA

L

FAM

ALPENS

A

Eudalt SALA

SOLUCIONS

A LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

CONVERSA:—Mariano. Sabaté. Alella.

Tipografía LA ACADEMIA, Ronda de la Universidad, 96. Barcelona

LLIBRERIA ANTI-CLERICAL

rue des Ecoles, 33 y 35, Paris

OBRAS RECOMENADAS

LOS AMORS SECRETS DE PIO IX, per C. S. Volpi, antich cambré del papa; dos volums, cada un, 2 franchs 50 céntims.

UN PAPA FAMELLA, aventuras extraordinarias y crims espantosos de la papissa Joana, per Léo Taxil y Fernand Laffont; un volum, 1 franch 50 céntims.

LA BIBLIA DIVERTIDA, text per Léo Taxil; vint magnífichs quaderns que contenen quatre cents dibuixos per Frid' Rick; cada quadern, 50 céntims.

LO CATECISME REPUBLICÁ DEL LIBRE-PENSADOR, per Paul Foucher; un folleto, 60 céntims.

LAS BESTIESAS SAGRADAS, per Léo Taxil; dos folletos, junts, 1 franch 20 céntims.

LA GUERRA DE 'LS DEUS, per Evariste Parny, edició complerta; un volum, 1 franch 50 céntims.

LA RELIGIOSA, per Diderot; un volum, 1 franch 50 céntims.

LA VIDA DE JESUS, per Léo Taxil, dibuixos grotescos per Pépin; cada quinze dias, una serie 50 céntims.

LA BELLA DEVOTA, per J. Vindex; un volum, 1 franch 50 céntims.

Totas aquestas obras, escritas en francés, se venen a Barcelona en la llibrería d' en Guillém Parera, carrer del Pi, núm. 6.

** **

** **

** **

EVARISTO ULLASTRES, EDITOR

GARIBALDI

HISTORIA LIBERAL DEL SIGLO XIX

Ideas, movimientos y hombres importantes

ESTUDIOS FILOSÓFICO-ORIGINALES

de escritores Italianos, Franceses y Españoles

bajo la direccion de

Justo Pastor de Pellico

Obra ilustrada por notables artistas con láminas sueltas y grabados intercalados

Aquesta obra, recomanable per la puresa de criteri lliberal ab que toca tot lo transcorregut en nostre sigle, alternat ab la Historia del héroe llegendari Garibaldi, obté mes cada dia lo favor del públich.

Fins avuy va publicat lo quadern 29.

Se reparteixen setmanalment vuyt entregas de vuyt páginas, al preu de un quart de ral cada entrega, ó sian dos rals cada quadern de 64 planas.

Las preciosas láminas que en gran número adornan la obra, se donan de regalo als senyors suscriptors.

Condicions ventatjoses pe 'ls corresponents.

Se suscriu en aquesta Redacció y en totas las principals llibrerías y centros de suscripciones d' Espanya.